οὐδ' ἂν διδῶσι.] ὁ νοῦς. προβάγε δὲ τούτους λαβομένη ἐκείνου τοῦ μέρους, οὗ διδόασιν ἄν. ἀντὶ τοῦ, ὁ, τι οὖν βι διδόασιν ἄν, καὶ ὀρέξωσιν, εἴτε τὴν βάθλω, καὶ ψωλὴν ἀντὶ χερός, εἴτε τὴν χεῖρα, τούτου, ὅπερ ποτ' ἂν εἴη, λαβομένη, δεῦρο προβάγε τούτους.

A gendum πειρωμένος, quo verbo insimulat istos παιδεραστείας. Error scripturæ fluxit ex repetita vocali finiente, η. Πρόβαγε λαβοῦβα.] Hic apposita est in Germanica editione Chori persona, quam non habet Veneta, & quamuis vtraque lectio potest defendi, tamen melius est continuari à Lysistrata orationem quasi Imperante. Ην μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τοῦ βάθης ἄγε.] Legerem τίς vel διδῶσιν. Si manum, inquit, non dent, duc eos pene, βάθη & βάθον, veretrum. Hesychius obiter emaculandus est voce βάθα, μοῖρα, lego μόρια.

CHR. Τὸν Λυσίστρατον.] Fuit enim tempore Cimonis etiam Lysistratus. de quo in bello peloponnesiaco multa Thucydides. Paulò post pro οὐδὲν ἡμᾶς legitur in Veneto codice οὐδὲν ὑμᾶς, vtraque lectio recipi potest. Μὴ ἠπειρωμένος] Le-

B

Λυ. Ἄνδρες Λάκωνες. στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον.
Ἐνθένδε δ' ὑμεῖς καὶ λόγων ἀκούσατε.
Ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι. νοῦς δ' ἔνεστί μοι.
Αὐτὴ δ' ἐμαυτῆ οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.
Τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γεραιτέρων λόγοις
Πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμύσταμαι κακῶς.
Λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
Κοινῇ δικαίως οἱ μιᾶς τε χέρνιβος
Βωμοὺς ἐπερράνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Ὀλυμπιάσιν ἐν Πύλαις. Πυθοῖ. ποθεν,
Εἴποιμ' ἂν ἄλλοις, εἰ με μηκύνειν δέοι.
Ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματα
Ἑλληνικὰς ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
Εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
Αθη. Ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψολημμένος.

C

LVS. Viri Lacones huc adeste proximè,
En state, & hinc audite sermonem meum,
Mulier quidem sum, mens inest tamen mihi,
Opinionem nec meam malam autumo:
Tum sæpè dicta patris audiui mei
Atq; seniorum haud instituta perperam
Nunc increpabo, & iurè vos communiter
Probris lacessam, quippe congeneres velut
Altaria aspersistis vno trulleo
Olympijs, Pylis q;, Pythijs q; quot
Referre possem, si velim esse longior.
Et barbarorum exercitu præsentiam
Hostili, & vrbes perdidistis & viros
In Græcia, iste hac clauditur sermo tenus.
ATHEN. At ego veretri glande nudata occidi.

D

BISETVS. Ἄνδρες Λάκωνες.] ἡ Λυσιστράτη ἔνθεν καὶ ἔνθεν πρὸς τοὺς τῆς Λακεδαιμονίων τε, καὶ τῆς Αθηναίων πρέσβεις, ἀμοιβαδὶς ἀναστρεφεῖται, μεθ' αὐτῆς εἰς λόγους ἀεὶ διαλλαγῶν ἔρχεται, καὶ τὸ τελευταῖον ἀμφοτέρους ἀναπείθει. Ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι.] ταῦτα ὅτω λεπτέον, ἐγὼ μὲν, εἰ καὶ γυνὴ οὖσα, ὅμως καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως ἡγεμόνος, καὶ πρὸς τοῖς μὲν προγόνοις εὖ, καὶ καλῶς πεπαιδευμένη, σώφρων, καὶ ὅπερ ἡμῶν εἰμι. καὶ τὰ ἑξῆς, ἅπερ πρὸς τοὺς Αθηναίους λέγει. Νοῦς δ' ἔνεστί μοι.] πρὸς τὴν Σεῖδα γράφει, μῶρα δ' ἔνεστί μοι. ὅπερ καλὸν μὲν, οὐ μὲν τοι τὴν παρεῖναι γραφὴν κινητέον. οἱ γὰρ κινεῖν ἐθέλοντες, τὴν ἐπανόρθωσιν ταύτην ἐκ τῆς ἑξῆς, μεμύσταμαι λεπτέαν οἷον. μυεῖσθαι γὰρ, πρὸς Μυσῶν διδάσκεσθαι, καὶ ἁπλῶς τὸ παιδεύεσθαι, καὶ διδάσκεσθαι, καὶ ἀσκεῖσθαι. τὸ δὲ λοιδορῆσαι, νῦν τὸ κακολογῆσαι, ἢ ὑβρίσαι, ἀλλὰ τὸ μέμφεσθαι, καὶ ὀνειδίζειν τινά, καὶ ἀπὸ δόξης τιμᾶν σημαίνει. Μιᾶς τε χέρνιβος.] Ἀθηναῖος ἐν τῷ τῆς Δειπνοσοφιστῶν ἐνταῦθα τὴν χέρνιβος ταῦτα λέγει. ἔστι δὲ ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον ἅλας ἐκ τῆς βωμοῦ λαμβάνοντες, ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν. καὶ τούτῳ πεῤῥαίνοντες τοὺς παρόντας, ἤνιζον. ταῦτα δὲ νῦν οἱονεὶ παροιμιακῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ, καὶ τῆς αὐτῆς ἱερῶν, καὶ θυσιῶν τινὰς συγκοινωνεῖν, τοῦτο τὸ πρὸς ἀλλήλους ἀντιφιλήσεως, καὶ ὁμοφροσύνης σύμβολον νομίζεται. Ὅμηρος δὲ, καὶ χειρῶν διδόμενον ὕδωρ, χέρνιβα καλεῖ. καὶ χερνίπτεσθαι τὸ τὰς χεῖρας νίπτεσθαι. τινὲς τὴν λέξιν ὀξυτόνως προφέρουσι χερνίψ, χερνίβος. ὡς φησιν Εὐς. Ὀλυμπιάσιν] ἐν Ὀλυμπίᾳ. Ὀλυμπία δὲ, ἡ πρότερον Πίσα λεγομένη, ἔνθα Ὀλύμπιος Ζεὺς τιμᾶται. ἀφ' ἧς τὰ ὀλύμπια ὁ ἀγών. τὰ τοπικὰ Ὀλυμπιάσι, τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἢ ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς εἴτε Ὀλυμπικοῖς ἀγῶσιν, Ὀλυμπιάζει, καὶ Ὀλυμπίαθεν. λέγεται καὶ Αρπίνα, ὡς Νικάνωρ, ἀπὸ τοῦ Οἰνομάου μητρός. Στεφ. Ἐν Πύλαις] Πύλαι, αἱ Θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτω διὰ τὸ στενὸν εἶναι ταύτῃ τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θεσσαλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῆς Αμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῆς πόλεως τῆς μετεχουσῶν τοῦ Αμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόραι. Σ. Πυθοῖ] Πυθὼ, ἡ τοῦ Απόλλωνος πόλις. καὶ Φωκὶς, χώρα ἐστὶ τῆς Ελλάδος, πρὸς τῷ πόλις ἡ καλουμένη Δελφοὶ πρὸς τῷ πόλιν τὸ ἱερὸν τοῦ Απόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο Πυθὼ. ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἵδρυτο, καὶ ὕπερθεν φιάλη, ἣ τὰς μαντικὰς εἶχε ψῆφος, αἵ τινες ἐρομένων τῆς μαντευομένων ἤλλοντο. καὶ ἡ Πυθία ἐμφορουμένη, ἤτοι ἐνθουσιῶσα ἔλεγεν ἃ ἐξέφερεν ὁ Απόλλων. Σ. λέγεται δὲ καὶ Πυθὼ, ὁός, οῦς. καὶ Πυθὼν, ῶνος, ἡ Δελφὶς ὕστερον κληθεῖσα, καὶ Δελφοὶ τὸ πρὸς αὐτῷ ἔθνος. πρὸς τὸ ἐκεῖ συθέσθαι, ἤγουν ἁπλῶσαι τὴν ὑπὸ Απόλλωνος τοξευθεῖσα δράκοντα. ἢ διὰ τὸ πυθάνεσθαι τοὺς ἐκεῖ χρησιεναζομένους. Πυθὼ δὲ, καὶ Πυθὼν, ἀλλαχοῦ τόπος Φωκίδος. ὅθεν τὰ ὀπόρρητα, Πυθοῖ, ἐν τῇ Πυθῶνι. Πυθῶδε, εἰς τὴν Πυθῶνα. Εἰ μὲ μηκύνειν δέοι.] τὸ λόγον δηλονότι. τουτέστιν εἰ δέοι μακρὸν λόγῳ χρῆσθαι. εἰ μακρηγορεῖν δέοι. Ἀπεψολημμένος] ἀποψολεῖσθαι, τὴν ψολὴν ἀποδείρεσθαι, καὶ τὸ τῆς ψολῆς δέρμα δέρεσθαι. τὸ τῆς βαλάνου δέρμα περιτέμνεσθαι. νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ἔχειν τὴν ψολῆς βάλανον γυμνὴν. καὶ δέρματος γυμνωθεῖσαν. ὅπερ τοῖς σώφρασι ἀζουσι, καὶ τοῖς ἀσαρκοῦσι, καὶ τεῖνας ἔχουσιν εἰώθασι συμβαίνειν. τοῦτο δὲ τὴν ἀφροδισίων ἀκολασίαν, καὶ πάθος εἰς ταῦτα σημαίνει.

E

F

G

CHR. Νῦν δ' ἔνεστί μοι] Apud Sudam habes μῶρα δ' ἔνεστί μοι. voce μῶρα, malè, vt ego quidem puto. Quamuis postea ait οὐ μεμύσταμαι κακῶς id est πεπαίδευμαι, & ἔσταμαι.